

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 10 maja 1956 r.

w sprawie finansowania w roku 1956 kapitałnych remontów pojazdów samochodowych, dokonywanych w drodze wymiany i naprawy głównej zespołów.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz § 2 ust. 1 pkt 2 lit. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelných w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111, Nr 41, poz. 315, z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79, Nr 19, poz. 115, z 1954 r. Nr 36, poz. 152, Nr 51, poz. 258 i z 1956 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady finansowania wydatków związanych z wymianą i naprawami głównymi zespołów podstawowych, stanowiących część składową pojazdów samo-

chodowych znajdujących się w użytkowaniu urzędów, instytucji i jednostek gospodarki uspołecznionej.

2. Zarządzenie nie obowiązuje jednostek podporządkowanych Ministerstwu Obrony Narodowej i Komitetowi do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego.

3. Objęte planem kapitałnym remontów na rok 1956 remonty pojazdów samochodowych mogą być przeprowadzane nie tylko w formie kapitałnego remontu całego pojazdu samochodowego, lecz również w drodze wymiany i naprawy głównej zużytych podstawowych zespołów.

4. Koszty określonych w ust. 3 wymian i napraw głównych zespołów pokrywane są przez jednostki gospodarcze działające według zasad rozrachunku gospodarczego ze środków zakumulowanych na rachunku środków na remonty ka-

pitalne pojazdów samochodowych, przewidzianych w planie kapitalnych remontów, a przez jednostki budżetowe — z kredytów przewidzianych na remonty kapitalne pojazdów samochodowych w ich preliminarzu wydatków.

§ 2. 1. W rozumieniu zarządzenia zespołami podstawowymi samochodów osobowych, autobusów oraz samochodów ciężarowych są:

- 1) silnik ze sprzęgłem,
- 2) skrzynia biegów,
- 3) mosty napędowe,
- 4) nadwozia samochodów osobowych, autobusów i furgonów ciężarowych oraz kabina kierowcy samochodu ciężarowego lub ciągnika.

2. Do zespołów podstawowych zalicza się również zespoły wchodzące w skład pojazdów o specjalnej konstrukcji, jak np:

- 1) skrzynkę odbioru mocy (skrzynkę rozdzielczą),
- 2) dodatkową przekładnię (reduktor),
- 3) mechanizm napędu urządzenia samowładczego,
- 4) zespoły podstawowe pojazdów o napędzie elektrycznym.

§ 3. 1. Zespoły pojazdów samochodowych, przeznaczone do naprawy głównej, powinny odpowiadać warunkom technicznym, które ustali Minister Transportu Drogowego i Lotniczego.

2. W razie gdy w zespole, przekazanym do naprawy głównej, brak jest części, które powinien posiadać zespół zgodnie z warunkami technicznymi, o których mowa w ust. 1, użytkownik zespołu w zasadzie obowiązany jest dostarczyć

brakujące części. Użytkownik obowiązany jest również dostarczyć te części, których stopień zużycia wyłącza możliwość naprawy zespołu, o ile części te nie są objęte cennikiem napraw zespołów samochodowych.

3. W razie niedostarczenia części, o których mowa w ust. 2, użytkownik zespołu obowiązany jest pokryć dodatkową fakturę za te części.

4. Wydatki poniesione przez użytkownika zespołu w związku z zakupem i dostarczeniem do zakładów naprawy samochodów części w zamian części brakujących, jak również dodatkowe faktury, wystawione przez zakłady naprawy w przypadkach przewidzianych w ust. 3, pokrywane są przez jednostki gospodarcze działające według zasad rozrachunku gospodarczego ze środków obrotowych, a przez jednostki budżetowe — z kredytów budżetowych przewidzianych na utrzymanie samochodów.

5. Wydatki, o których mowa w ust. 4, w zasadzie powinny być przypisane do zwrotu pracownikom winnym ich powstania. Wydatki niezawinione, będące wynikiem siły wyższej, należy księgować w ciężar konta „strat i zysków”. Wydatki niezawinione, powstałe nie w wyniku siły wyższej, powinny być księgowane w ciężar właściwego konta kosztów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rostecki*